

Jan Olof Olsson Stockholmsluft

Bonniers, 1974. Förord av Per Wästberg. Omslagsfoto: Harry Kampf

Jolo gav oss, sina läsare, igenkänningspunkter, så vi inte gick vilse och inte fick det för tråkigt. Han piskade rutinen till spänning. Tillsammans med Jolo var det omöjligt att gå blint förbi en gatuskylt, ett frikyrkokapell, en ingång till ett pensionat med rekommendationsskylt från en gourmetkedja i Andorra och en för länge sedan nedlagd libanesiskt automobilklubb.

Om beteenden, sätt att uppföra sig skrev Jolo kanske helst – och om dem som bryter mot reglerna. Han ser svenskar en sensommardag halsa fruktvin på trappan till Klara kyrka. Han tolkar ögonkastan mellan gifta per som inte betyder Jag älskar dig utan Skynda dig så inte den andra bilen tar P-platsen. Han fångar det exakta tonfallet på Råsundastadion och ser vad snabbköpskassarna döljer för stort kronvodka.

Jolo iakttar det som pågår utom tävlan, det som sker i vad som synes ske: talarens oroliga fötter där han står bakom podiet en första maj. Han ser en historiet genom ett gårdsfönster. Ett par kaférepliker räcker för att spekulera över en livsgåta.

Han fick en att känna att man i hans sällskap vidgade sin erfarenhet och nästan omärkligt gjorde hans egen lärdom till sin.

.....

Ur Per Wästbergs förord till "Stockholmsluft".

